

NON-ISSUE

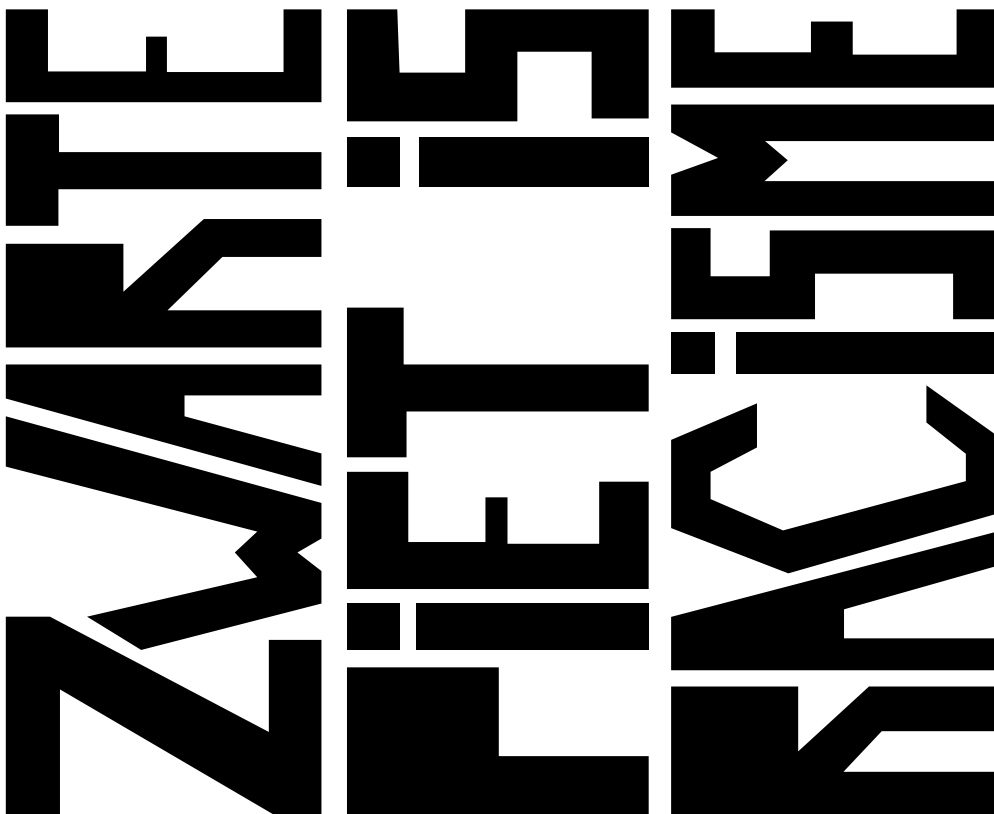

Recensie • Einde oefening • Niet meesterlijk, wel goed.

Redactioneel • Ook wij weten maar 1 of 2 dingen over Provo, de rest hebben we net als iedereen op Wikipedia gelezen: "Aanvankelijk wekte Provo weerstand vanuit alle geledingen van de maatschappij. Het linkse dagblad Het Vrije Volk bijvoorbeeld pleitte in maart 1966 in een redactioneel commentaar voor "bliksemsnelle berechting" en "onvoorwaardelijke vrijheidsstraffen van enkele maanden" en De Telegraaf drong aan op "kaalscheren en opsluiten in werkkampen." De Canon van Nederland hebben de Provo's wellicht niet gehaald, maar in het pantheon van alternatieve Nederhelden hebben zij voorgoed hun plek gevonden, en terecht. In de lente van 1969 bezetten studenten het Maagdenhuis, een, - zo mogen we het best noemen - happening van mythische proporties. Werd er in de jaren '60 nog bedreigd met werkkampen, velen zullen de gebeurtenissen van toen inmiddels afdoen als onschuldige folklore, maar het zijn relevante gebeurtenissen. Zo zie je maar, kunstenaars en activisten moeten maar vooral blijven doen wat hen goedgebeurt, je kunt immers geen peil trekken op hoe je 'provokatie' al dan niet in de geschiedenisboeken zal komen te staan. Het kan verkeren.

IMAAJZE

Sport • Van een onzer verslaggevers. Bij de dames liep het niet goed in de enkels, Linda was meer met zichzelf bezig dan met de tegenstander, zoals we al verwachtten, dit seizoen wordt met name mentaal een zware klus.

Mijn kunstproject is geslaagd omdat het zichzelf overbodig heeft gemaakt

(...) Elk verhaal heeft een beginpunt en voor dit was dat het moment dat mijn moeder mij op een dag belde en vertelde dat een collega haar Zwarte Piet had genoemd. Zij was even naar buiten gegaan en toen ze binnekam zei haar collega ten overstaan van aanwezige klanten: "We vroegen ons al af waar onze Zwarte Piet was en daar ben je dan." Onthutst, gekwetst en beledigd wist ze er geen raad mee. Na dit incident begon ik in mijn gedichten referenties naar de absurditeit en racisme van Zwarte Piet te stoppen. Het was mijn manier om op onverwachte momenten mensen te laten weten dat het niet langer zo kon in Nederland. In december 2010 was ik bij de Nyenrode Business Universiteit voor de presentatie van het World Trend Report van Science of the Time, waar ik aan had meegeschreven, en zag een HEMA promotie filmpje. HEMA was bezig met een expansie naar het buitenland.

Samen met reclame bureau KesselsKramer was het idee bedacht om Londen kennis te laten maken met de oer-Hollandse warenketen door middel van een oer-Hollandse traditie: Sinterklaas. Er was zelfs een intocht georganiseerd die bij een lokale school zou eindigen. Na geroezemoes in de zaal was het duidelijk dat er wat vreemds aan de hand was: ze hadden geen Zwarte Pieten gebruikt. Toen wist ik dat verandering mogelijk was en schreef een blog waarin ik HEMA aanpreef voor hun goede daad en me openlijk afvroeg wanneer het inzicht dat in het buitenland getoond werd ook in Nederland getoond zou worden. Het zou immers hypocriet zijn om dat niet te doen. Een aantal vrienden van mij hadden rond dezelfde periode aangegeven ook klaar te zijn met de figuur. Ze wilden wat doen. Zo belandde ik in een groep van rond de twintig mensen, die ieder vanuit een ander werkveld wat wilden betekenen. (...)

Quinsy Gario

DE SERVICE GARAGE
— AMSTERDAM —
DESERVICEGARAGE.NL

NON-ISSUE verschijnt onregelmatig • Abonneer je op onze gratis mailinglijst via www.non-issue.org
Redactie: Maurice Bogaert & Bram Nijssen
Met dank aan: Wolf Aartsen • Koen Doodeman
Quinsy Gario • Sebastiaan Janssen
Sjoerd Litjens • Ontwerp: Kommerz • 10-01-2014

#021